

Kada je roditelj bolestan

Saveti roditeljima i drugim odraslim osobama

Bolest jednog od roditelja utiče na celu porodicu, kako emotivno tako i u praktičnom smislu. Deca imaju snage da prebrode i teške doživljaje. Često poseduju sposobnost da prihvate situaciju onakvu kakva jeste. Ako dozvolimo deci da učestvuju u onome što se događa u toku bolesti, olakšaćemo njima da barataju nastalom situacijom.

Šta je potrebno da dete sazna?

Ranije se smatralo da su odrasli trebali kriti teške stvari od dece, ali sada znamo da takvo ponašanje još više otežava već tešku situaciju. Deca primećuju na odraslima kada nešto nije u redu, i ako im se ne daju informacije oni sami stvaraju sopstvena objašnjenja pomoću svoje mašte i sami moraju baratati svojom zabrinutošću.

Kao roditelj najbolje poznajete svoje dete i možete mu objasniti na način koji je podoban za vaše dete. Bez obzira na uzrast sva deca trebaju doznati kako se bolest zove, šta se preuzima radi pružanja pomoći, kako dete može da pomogne i šta će se dogodati u najskorije vreme, takođe i u svakodnevnom životu samog deteta.

Razgovarajte sa detetom tada kada sami imate snage za to, rado zajedno sa roditeljem koji nije bolestan. Ukoliko nemate snage za to, zamolite za pomoć roditelja koji nije bolestan ili neku drugu odraslu osobu sa kojom se dete oseća sigurno.

Potrudite se da se pridržavate svakodnevnih rutina. To pokazuje da vam je stalo do deteta a to što je uhodano daje i sigurnost. Deca žele da roditelji i dalje budu baš roditelji. Za normalni život deteta potreban je prostor, a u tome dobru podršku često mogu pružati kontakti sa drugarima. Često je dobro obavestiti osoblje u školi i društvenoj brizi o deci.

Informacije podešene prema uzrastu deteta

Deci i omladini svih uzrasta potrebne su informacije koje su podešene prema njihovom uzrastu tako da mogu da shvate i obrade ono što se događa. Terajte dete da vam postavlja pitanja.

Deca uzrasta 2-6 godina u predškolskim ustanovama žive u sadašnjici, sebe shvataju kao da su centar sveta i zato mogu sebi uvrzeti u glavu da su oni krivi za bolest. Činjenica da se svakodnevne rutine menjaju može da bude više zastrašujuća od toga da je mama ili tata bolesni. Ispričajte detetu šta se dogodilo ili će se dogoditi na jednostavan i lako shvatljiv način.

Decu uzrasta 7-12 godina vrlo interesuje konkretna stvarnost. Njima se može objasniti malo više i zajedno tražiti činjenice. Njima može da bude teško da izražavaju svoja osećanja rećima, ali mogu odgovarati na pitanja o tome šta misle. U školskom uzrastu deca počinju da budu više svesna o rizicima sa kojima živimo. Zato može da bude važno objasniti da uopšte nije uobičajeno da se nešto ružno dogodi drugoj bliskoj odrasloj osobi ili samom detetu, uprkos tome da se jedan od roditelja teško razbolio.

Tinejdžeri i mladi odrasli shvataju puni značaj i posledice kad neko boluje od teške bolesti. Obaveštavajte o bolesti i lečenju. Imajte poštovanje prema integritetu tinejdžera. Tinejdžer može da bude strahovito vezan za porodicu ili da odabere da se potpuno otuđi od porodice. Neka tinejdžer sam odluči ako i kada on/ona želi da pođe sa vama u bolnicu.

Teška bolest kod jednog od roditelja može da oteža emancipaciju tinejdžera. Mnogi tinejdžeri i mladi odrasli ne znaju mnogo o uobičajenim reakcijama usled teških obaveštenja ili prilikom teške bolesti. Ako se ne zna kako je obično, sopstvene reakcije se mogu protumačiti kao čudne i nenormalne. Ne zaboravite mlade koji su se odselili od kuće.

Ukoliko želite saznati više

Dodatne informacije, filmove, savete i obavesti naćićete na zajedničkoj web-stranici sreske skupštine i regiona 1177.se.

A na web-stranici Fonda za borbu protiv raka takode postoje informacije pod naslova "*Vad säger jag till barnen?*" ("Šta ću reći deci?")

Materijal je izrađen od strane socijalnih radnika i radnih grupa u okviru lećenja raka u Sreskoj skupštini u Östergötland-u.

Sreska skupština u Östergötland-u. Centar za informacije, novembra 2012. g.